

se pa da tudi razumeti, zakaj posamezni krčmarji tako slabo tržijo. Da pa vendar par ljudi mimo „cajngarja“ pod streho dobijo, je pogosto po nedeljah „ciga miga“ in ples. Ali koliko poštenja gre na takih shodih v zgubo! Najžalostnejše pa je, da se ravno pri občinskem predstojniku, ki bi posebno moral na mir in tihoto po noči gledati, najhuje in največkrat po cele noči pleše in se mladina pohujšuje. Ali bi pri tako žalostnih razmerah ne bilo modro Kostrivniškega župana posnemati? Možje postavite se na noge!

Š Puščave na Pohorju. (Naši nemški sosedje.) Dne 10. okt. t. l. se je naredil pri g. Gati v Puščavi koncert. Ta ni v nobeni zvezi z bralnim društvom pri sv. Lovrencu. Pa kaj so storili Št. Lovrenčki modrijani? V svoji modrosti se že čutijo zreli za preroke. Gospod „general-šribar“ s svojim tercetom je prerokoval, kedo da bo se koncerta udeležil, kako se bodo tam gostje obnašali, je celo pisal nekaj o „škandalu“. Pa kako se je opekel! Ker niso njegovi enakomiselniki imeli priložnosti priti „škandala“ delat, je bilo vse mirno. Kmetje in gospodi so se prav dobro imeli. Kaj pa je hotel „general-šribar“ s svojo pisarijo? On hoče biti celemu kraju svetilnica, da bi vsaki moral njega prašati, kaj sme storiti, kam sme hoditi in kako se mora obnašati. S tem tudi kaže, da je on ne samo sovražen vsemu, kar je slovensko, on tudi kmetu ne privoščil, da bi se veselil, kakor se mu dopade. O ti prismoda! Kar pa je zarad ptujcev pisal, v tem se vidi, da ga luna trka. On sam reče, trg je nemški — ptujci pa pridejo le v trg, s Slovenci ne pridejo v nobeno dotiko. Hočete pa „Sommerfrischlere“ imeti, ne spodite ptujcev o polnoči na cesto, (dne 8. avgusta), dajte jim primerno stanovanje, skrbite, da dobijo po ceni jesti in piti, storite, da ne bodo od dolgega časa zboleli; zdravega zraka in zdrave vode bodo imeli dovolj. Ako pa pridejo k slovenskemu kmetu, sem prepričan, da bodo, kakor do zdaj, tudi prihodnjč največjo gostoljubnost našli. Gospodu pisarju in njegovim prijateljem pa se svetuje, naj nehajo s svojim napenjanjem, drugači bodo — poknili.

K. Kv.

Od sv. Vrban v Slov. gor. (Nekdanji dijak.) V nekdanjih dijaških krogih l. 1860 dobro poznani „veseli student“ Ignac Simonič je 19. oktobra t. l. umrl v Zagrebu kot „Oberlieutenant“ pri artiljeriji star 43 let. Pokopan je na centralnem pokopališču. Bil je zaveden Slovenec še kot častnik in je rarad tega lansko leto bil tožen, ker je nekega odpuščenega oficirja v Vojniku imenoval „nemškutarja“. V Vojniku je bil obiskal in se sošel z nekaterimi nekdanjimi tovarši pri sladki kapljici, ter se z njimi v svojem maternem jeziku razgovarjal. Omenjeni odpuščen častnik in nekdanji pri-

atelj(?) ga zaničljivo zavrne, da ne sme bindiš govoriti. Vojaški „umgangssprache“ je „deutsch“. Nacek ga čez rame pogleda ter reče: „prok... nemškutar, ali bi se ne smel s prijatelji pogovarjati?“ Na ta priimek ga častnik toži zarad žaljenja oficirske časti, in ga grdobno počrni prav po nemškutarsko. Pa Nacek se je izvrstno branil, in častno zagovarjal ter svojega tožnika osramotil. Vojskoval se je rajni leta 1866 proti Prusom. Tudi pri okupaciji Bosne je bil, kjer je morda nalezel smrtno bolezen. Bil je zarad boleznii prestavljen iz Zadra lani v Celovec, in kmalo k artiljeriji premeščen v Zagreb. Naj vrli slovenski vojak mirno počiva v bratovski hrvaški zemlji!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Grof Beust, nekdanji drž. kanclar je zadnjo nedeljo na Dunaju umrl. Mož je prišel l. 1866 z Dražden in stopil na čelo c. kr. vlade. On je bil oče dualizma, razdeljenja cesarstva v dve skupini, avstrijsko in ogersko in boter večih liberalnih postav. Njegovo ime pomeni za naše cesarstvo samo nesrečo. — Delegaciji imate se letos dne 4. nov. sniti v Budi, toda zavoljo kolere, ki razsaja v Pešti, ne mara avstrijska delegacija tje in predlaga, naj bode tudi letošnje zborovanje delegacije v Beču. Minister Tisza pa se upira temu iz strahu, da se najde drugikrat pa še kje drug uzrok, naj se delegatje le ne zberó v Budi. — Drž. zbor razpravlja še do konca t. m. nagodbo o carinski in trgovinski zvezi z ogersko skupino dežel, do konca pa je še ne doženo v tem zasedanju. — Za dež. poslanca v Lipniškem okraju ponuja se volilcem nek K. Morré, v Radgonskem pa Jos. Schmirmaul, posestnik v Vratovecih pri Cmureku in v Ljubenskem Blaž Herk, posestnik pri Belih cerkvah, zadnja sta konservativca Nemca. — V Celovcu se vrše velike priprave, da vzprejmó vredno mlada zakonska, nadvojvoda Otona in soprogo Josipino, ona dojdeta tje z 8. novembrom za dalj časa. — V Borovljah je šola za puškarje in tej šoli je cesarska vlada dovolila 1200 glđ., da si napravi stroje za izdelovanje pušek. To je dobro, škoda, da so bili na uboge puškarje doslej skorej po polnem pozabili. — Za drž. poslanca dolenjskih kmetov namesto rajncega Obreze naj se izvoli neodvisen mož in odločen Slovenec, ces. uradnik pa je težko v takem položaju in torej ne verujemo radi, da dobode poslanstvo nek vladni svetovalec v Ljubljani, da-si je sicer vrl rodoljub. Z letošnjo letino so tudi na Dolenjskem še precej zadovoljni. — V Gorici imajo otroški vrt za deco slov. starišev a že se ne shaja več z enim in treba jim bo odpreti še drugi vrt. — Volilni možje v furlanski kmečki skupini so iz velike

večine kat. moške in je torej volitev prošta msg. A. Jordana gotova. Ali pa se le-ta pridruži klubu grofa Hohenwartha ali pa (ital.) grofa Coroninija, še ni znano. Njegov prednik bil je v klubu grofa Hohenwartha. — V Trstu kolera par dni sem pojenjuje, daj Bog, da je bode že vendar kedaj konec. V Trst in skozi Trst v jutrove kraje gre letos veliko zelja s Kranjskega. — V Pazinu v Primorju so lahoni pri obč. volitvah popolnem propadli in bode odslej obč. zastop hrvašk. — Huda je in čedalje bolj kolera in Szegedinu in v Budi in Pešti. Pospešuje jo pa nesnaga Madjarjev. Ničesar niso storili, da ji zabranijo pot v deželo. Ali so mar menili, da se bode bala njih „vihanih brk“? — Minister Tisza se brani novih denarjev, tacih, ki bi imeli vrednost svojo tiskano v vseh jezikih, kar jih živi v širnej Avstriji. Ne gre mu v glavo, čemu bi ne bilo zadosta na madjarskem in nemškem in najraji še samo na madjarskem. Oj oholosti!

Vnanje države. Bolgarija je še vedno na vrhu. Sedaj so regentje in poslanci velikega sobranja iz večine že v Trnovem ter se pripravljajo za volitev. Odpre se sobranje pa še le v nedeljo dne 31. oktobra. Poslancem pa prede za stanovanje. Njih število znaša 560 in mesto je malo ter ima samo eno večjo gostivnico a v njej je za silo še prostora za ministre in njih spremstvo, več pa ne. To pa bi še bilo, huje se še godi poslancem, ker ne vedo prav, kako bi se ravnali, da bi ne žalili cara. Na to, da se pokliče nazaj knez Aleksander, bojda sedaj nihče več ne misli. Tudi ruski car še ni dognal, koga bi jim ponudil za kneza. Lehko verjame človek, da se ne bode na stol, ki stoji na takih šibkih nogah, lahko kdo rad vsedel. — Zveza med Srbijo in Bolgarijo je sedaj gotova, dr. Stranski zastopa Bolgarijo v Belemgradu. — Srbska skupščina je vse volitve pripoznala, da si pri nekaterih ni šlo po pravem, vlada je bila včasih prehudo pritiskala na volilce. — Ruska vojska šteje ob času miru 711.000 mož, 140.000 konj, in topov 1610, ob času vojske pa spravi skupaj 2.062.000 mož, 361.100 konj in 3920 topov. To so velike številke, ali ruske meje gredó široko. V Petrogradu so zgotovili spominek za vojake, ki so l. 1877 in 1878 v vojski s Turki padli. Slovesnosti sta se tudi car in carica vdeležila. — Nemci širijo se hitro s pomočjo pruskih tolarjev po Poznanjskem in poljski plemenitaši prodajajo jim zaporedom svoja posestva, to pa zato, ker jih spečajo lahko in za drag denar. — Anglija ruje in ščuje, kar in kjer more, zoper Rusijo, pa doslej nima sreče. Vse vlade so nekam zapete; seveda: kdo bode se pa šel metat z medvedom, ako ni sila? Medved pa je že Rusija, velikanski medved, ako se pogleda na število njenih vojakov. — Kraljica Vikto-

rija je razodela lordu Salisburyju, da jo je volja spomladi obiskati Irsko, kaj tacega se že celo pol stoletje Iren ni prigodilo, da bi videl kraljico na svojih tleh. — Francosko ministerstvo je spet mirno, in sedita tudi ona ministra, ki sta bila že odstopila, sedaj zopet na svojih prejšnjih ministerskih stolih. Zbornica poslancev se zopet zaganja v tiste šole, na katerih je poduk v rokah kat. učiteljev. Nekatera pač ne trpi vere. — V Rimu je hotela vlada podreti kapelo, v kateri se opravlja poljska služba božja. V tem pa jo poljske gospe strno ter se podajo naravnost h kraljici, prosit, naj ne stori vlada tega. Kraljica jim je neki tudi obljubila. — Sv. oče bodo v prihodnjem konsistoriju tudi nemškega učenjaka dr. Fr. Hettingerja v Würzburgu povzdignili h časti kardinala rimske cerkve.

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

(Dalje.)

Danes se obhaja po celem katoliškem svetu velika gospojnica; posebno pa je to danes veliki Marijin praznik za nas romarje, ker ga v Lourdesu obhajamo. Juterna zarja nas je našla že pri votlini. Ko ondi pozdravim Marijo in se pripravim na sveto mešo, jo zavijem na vkreber gori v cerkvo, ki stoji ravno nad jamo prikazni na masabielski pečini, in katero je na Marijino željo pozidal rajni lourdeski župnik Peyramale. Marija je namreč Bernardiki naročila: „Pojdi, moja hčerka, in povej duhovnikom, da želim, da se mi na tej skali kapelica postavi“. Toda to, kar zdaj vidim, ni kapelica, ampak krasna cerkev, velikanski tempelj božji.

Bilo je okoli sedme ure, ko vstopim v cerkvo, a pri vsakem altarju, katerih je lepo število, že čaka pet do sedem duhovnikov na sveto mešo, da se ne izgubijo iz vrste. Postavim se tedaj k nekemu altarju in čakam, da odmešujejo štirje duhovniki, petemu sem stregel pri sveti meši in šesti potem jaz pridem na vrsto.

Dasiravno so gospodje hitro popolnoči začeli meševati, so vendar nekateri še komaj proti poldnevu prišli na vrsto. Tukaj se med mešo nič ne cinglja, niti pri povzdigovanju ne, ker bi drugači od polnoči do poldne samo zvonili. Resnično, na tem svetem kraju so vedno nebesa odprta, ker duhovniki neprenehoma Jezusa zovejo doli na altarje. Tukaj sem se spominjal na Gospodovo preroško besedo: „Resnično vam povem, videli bote nebesa odprta in angelje božje gori in doli hoditi nad Sinom človekovim“, — ki se namreč na altarjih daruje. Tukaj vam imajo angelji veliko posla, ker vsak duhovnik svojemu angelju po povzdigovanju naročuje: „Ponižno te prosimo, vsegamogočni Bog,